

CURRICULUM VITAE

Nume, Prenume: Diacova Liubov, născută la 13septembrie 1965.

Locul nașterii: s. Nadrecinoi, r. Tarutino, regiunea Odesa, Ucraina.

Studii: 1981-1985- Școala Pedagogică A.S. Macarenco, or. Cahul, profesor de clasele primare.

Studii superioare: 1986-1990- IP T.G.Șevcenco o.Tiraspol ,pedagogica și metodica instruirii primare.

2021-2023- USM I. Facultatea de Litere, domeniul de studii-Filologie,domeniul de formare profesionale-Limbi și literaturi, Program de studiu: *Limba,literatură și civilizație romanească* – masterat.

Adresa: RM, r. Ceadîr – Lunga, s. Chiriet – Lunga, str. K. Marx, 04.

Telefonul: 068531245

E – mail: diacovaliubov@gmail.com

Starea familială: căsătorită.

Experiența profesională: 1989 – 1997 – școala auxiliară, s. Chiriet- Lunga, profesor de clasele primare, profesor de limba și literatura moldovenească.

1997 – prezent – Gimnaziul D. Tanasoglo, profesor de limba și literatura română.

Experiența pedagogică: 39 de ani.

Stagii de formare, cursuri: 11.09 – 07.10.2023 – cursuri de formare continuă, UPS I. Creangă, or. Chișinău

Ore pe săptămână în gimnaziu-15

Competențe profesionale: Conferirea gr. didactic II – 2010

Confirmarea gr. didactic II-2014,2019,2023-

Competențe lingvistice: limba română – foarte bine, limba rusă – foarte bine

limba găgăuză – bine,limba franceză – satisfăcător.

Abilități: comunicarea, responsabilitatea, spirit de inițiativă, lucru în colectiv, onestitatea, toleranța, indulgența.

Interese: religia, cântece populare, cântece creștine,cărți artistice, Biblia, etc.

Tema de cercetare:Dezvoltarea vorbirii la lecțiile de limbă și literatură română prin intermediul tehnologiilor informaționale și comunicațiilor.

Tema de cercetare: VALORIFICAREA PROCESULUI DIDACTIC LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ PRIN ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECT

În contextul actual, al schimbărilor rapide din societate implică promovarea politicilor noi și flexibilitate de organizare a activităților creative și inovative.

Societatea are nevoie de un specialist cu spirit creator, capabil de sine stătător să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe, să se orienteze rapid în fluxul vertiginos de informații științifice, tehnice, tehnologice, să prevadă tendințele de dezvoltare a progresului tehnico-științific, cu o gândire critică, să formuleze corect și să-și apere punctul său de vedere.

În acest sens scopul profesorului e să-i pună pe elevi în contact direct cu sursa de informare, îndemnându-i la căutări, explorări, cercetări care să-i conducă la redescoperirea adevărului, pe cât de posibil, prin forțe proprii. În acest context, sensul învățării trece de la „ce învățăm?” la „cum învățăm?”, la asigurarea acelor instrumente și mecanisme care să-i ajute pe elevi „să învețe cum să învețe”.

În prezent, modernizarea învățământului se face cu plasarea accentului pe calitatea demersului educațional, pe formarea atât a competențelor transversale/transdisciplinare, cât și specifice, pe educarea unei personalități complexe, care să-și poată realiza plinar potențialul pe care îl are, apt să-și valorifice abilitățile, cunoștințele pe care le deține pe tot parcursul vieții.

În literatura de specialitate, noțiunea de competență este abordată din diferite perspective. Aristotel, Noam Chomsky, J. Raven, L. D'Hainaut, B. Rey, Anne de Blianières, X. Roegiers, M. Minder au oferit termenului și noțiunii de competență mai multe accepții; un ansamblu de idei în care competența este o capacitate având la bază cunoștințe, aptitudini și deprinderi realizate prin învățare.

Competența de comunicare lingvistică, conform Cadrului European Comun de

Referință pentru Limbi (CECRL) constă din trei părți componente, fiecare dintre ele fiind constituită din *cunoștințe, capacități/deprinderi și aptitudini*: competența lingvistică, competența sociolingvistică, competența pragmatică.

Competența de comunicare orală *permite elevului ordonarea frazelor în secvențe cu scopul de a produce ansambluri coerente de idei*. Ea cuprinde: Cunoașterea organizării frazelor și a componentelor lor; Capacitatea de a le stăpâni la nivel de: temă; informație dată/informație nouă; înlănțuire „naturală” (de exemplu: temporală); de cauză/consecință; *Capacitatea de gestionare și structurare a discursului la nivel de organizare tematică, de coerență și coeziune, de organizare logică, de stil și registru, de eficacitate retorică, de principiu cooperativ*.

Datoria noastră, a profesorilor, este să găsim soluții pentru a dezvolta competența de comunicare orală prin diferite metode, ca activitatea să fie eficientă și atractivă pentru elevi, pentru ca aceștia să devină autorii propriei învățări. În acest sens metoda proiectului oferă un cadru generos pentru formarea personalității elevilor. Ea scoate elevul din tiparele unor lecții și-l orientează către “investigarea” liberă și personală, îl formează să lucreze în echipă, să realizeze un produs într-un timp dat, să acționeze autonom.

În vederea realizării unei activități educaționale pertinente, este nevoie de a găsi în setul tehnologiilor de predare-învățare-evaluare acea metodă care *articulează aspectele disjunctive ale formării* și de a o pune în circuitul activ al învățării. În felul acesta, prinde contur ideea că sensul activității de dezvoltare a comunicării prin *metoda proiectului* se află, mai înainte de toate, în relația dintre cei care comunică. Așadar, ideea este nu doar aceea de a ști ce facem comunicând, ci, mai ales, aceea ce “face” comunicarea pentru elevi în aspectul produselor învățării.

Metoda proiectului, prin care se reușește a relaționa comunicativ, adecvat obiectivului educațional, devine baza comună a acțiunii de predare-învățare a limbii române, iar conștientizarea necesității efortului favorizează și amplifică relevanța rezultatului, acela al unei comunicări inteligente.

În contextul formării de competențe, învățarea bazată pe proiect, ca model de instruire centrat pe elev, devine tot mai populară, câștigând teren în bunele practici de instruire, elevii fiind tot mai des implicați în procesul de învățare autonomă, având posibilitatea de a analiza, de a cerceta “probleme complexe, provocatoare, care se aseamănă cu cele din viața reală”.